

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 333/2018-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Troščákom, Hlavná 50, Prešov, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 2 Pv 355/17/7707 z 10. augusta 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresnej prokuratúry Prešov (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 2 Pv 355/17/7707 z 10. augusta 2018 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) ČVS: ORP-693/1-VYS-PO-2017 z 27. júla 2017 (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia z 27. júla 2017“) vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. e) Trestného zákona pre skutok vymedzený v obvinení, ku ktorému malo dôjsť 30. apríla 2017 v čase o 19.00 h v rómskej osade „zvanej“ [REDACTED] v obci [REDACTED]. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť, ktorej prokurátor okresnej prokuratúry vyhovel a uznesením č. k. 2 Pv 355/17/7707-15 z 20. októbra 2017 zrušil napadnuté uznesenie o vznesení obvinenia a uložil vyšetrovateľovi okresného riaditeľstva opätovne konať a rozhodnúť.

3. Okresné riaditeľstvo opätovne vznieslo sťažovateľovi obvinenie uznesením ČVS: ORP-693/1-VYS-PO-2017 z 11. júna 2018 (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia z 11. júna 2018“). Aj proti tomuto uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú okresný prokurátor napadnutým uznesením č. k. 2 Pv 355/17/7707-41 z 10. augusta 2018 zamietol.

4. Podľa sťažovateľa napadnutým uznesením okresnej prokuratúry bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, keďže uznesenie neobsahuje dostatočné dôvody a vyporiadanie sa so všetkými jeho sťažnostnými námietkami, a tým je nezákonné. Sťažovateľ preto navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie ním označeného základného práva uznesením okresnej prokuratúry, zrušil napadnuté uznesenie a priznal mu náhradu trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

8. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

9. Zmyslom a účelom princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy, ako aj § 53 zákona o ústavnom súde je, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú.

10. Sťažovateľ netvrdil ani nepreukázal, že by využil možnosť podania účinného právneho prostriedku ochrany svojich práv, ktorý mal v danom prípade k dispozícii, a to návrh generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní podľa § 363 Trestného poriadku. Nevyužitie zákonnej možnosti podať tento opravný prostriedok nemožno nahradzovať sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže založiť svoju právomoc na konanie o nej až vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv; a tú možnosť sťažovateľ v tomto prípade mal. Keďže sťažovateľ neuviedol ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, v okolnostiach danej veci neprichádza do úvahy prípadný postup ústavného súdu v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde (m. m. III. ÚS 537/2014, I. ÚS 271/2014)

11. Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť ako neprípustnú odmietol.

12. Ústavný súd nad rámec uvedeného konštatuje, že v samotnej argumentácii sťažovateľa vytykané nedostatky odôvodnenia napadnutého uznesenia okresnej prokuratúry zjavne nie sú takej intenzity, aby dosahovali ústavnoprávny rozmer a nasvedčovali možnosti porušenia sťažovateľom označeného základného práva. Vzhľadom na to by bol v danom prípade naplnený aj ďalší dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

13. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2018